

EN DAG KANSKE JAG ÄR BRA NOG

ARBETSREDOVISNING OCH UTVÄRDERINGSRESULTAT

Strandteatern

ENDAG KANSKE JAG ÄR BRA NOG

Ett kulturutvecklingsprojekt

Reflektioner efter föreställningen Perfekt!

Föreställningen var så gripande och äkta att både jag och min dotter grät. Jag upplevde att det måste vara jobbigt att växa upp som tjej idag, allt har så höga krav även tjejer på sig själva. Det är hög igenkänningsfaktor på hela föreställningen. Jag tänkte efteråt att vi måste prata mer med våra döttrar om ideal, krav och kärlek. Vi måste kramas mer och framförallt lyssna mer på vad som egentligen sägs. Inte bara på det som kommer ut ur munnen på våra barn.

Katarina Schlick

Mamma som sett föreställningen med sin dotter

”Perfekt” beskriver unga flickors identitets kris på ett realistiskt och humoristiskt sätt samtidigt som den är utbildande. Pjäsen väcker starka känslor och funderingar hos åskådaren oavsett åldern!

Omaira Rendon

*Sjuksköterska Flickhemmet
Ljungaskog*

SYFTE MED PROJEKTET

INNOVATIV TEATERPRODUKTION

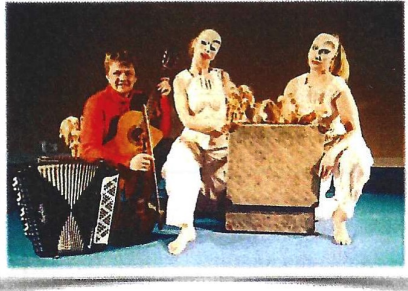
Strandteaterns syfte med projektet ”En dag kanske jag är bra nog” var att producera en föreställning och med den skapa en större medvetenhet kring tjejers hälsa, ifrågasätta orimliga och destruktiva krav från bland annat sociala medier. Skapa ett tryggare klimat för tjejer i skolan så att fler tjejer och killar ska våga vara sig själva och förstå att de duger som de är.

DELAKTIGHET/MEDSKAPANDE

Detta med hjälp av en referensgrupp av unga tjejer för att förankra föreställningen hos ungdomarna själva och skapa delaktighet i process och slutresultat. Syftet har också varit att engagera lärare, kurator, fritidspedagoger, föräldrar och fritidspedagoger i process och slutresultat.

I enighet med barnkonventionen (artikel 13).

Barnet har yttrandefrihet precis som den vuxne, och ska fritt kunna söka, motta och sprida information och tankar av alla slag, i tal, skrift eller tryck, i konstnärlig form eller genom annat uttrycksmedel som barnet väljer.”

Hej!

Jag skrev ner lite spontana reflektioner när jag kom hem från föreställningen och jag är så imponerad av er! Jag ville bara se mer!! Så proffsigt utfört och ni var samspelade in i minsta detalj! Och musiken inte minst som förstärkte hela känslan- helt fantastiskt!

Jag tycker att ni hade bra frågor relaterade till scenerna, ni har fångat tjejers utsatthet väldigt väl.

Jättenöjd också över att ni tänkte HBTQ, att det finns andra definitioner än kille och tjej där i inledningen.

Än en gång, tack för att jag fick komma!

Kram, Katarina

Katarina Sebelius

Kurator

Ungdomsmottagningen Labolm

KONSTNÄRLIG PROCESS OCH METOD:

Projektets syfte har även varit att i process söka efter den sceniska gestaltning som på bästa sätt kan tala till målgruppen och gynna tematiken.

Även att arbeta med "Devising" som metod för detta. Alltså att utforma föreställningen under repetitionerna. Innehåll och budskap skulle få växa fram på så sätt att det material som kommit fram i tjejgruppen fick möta skådespelare i skapandet/repetitionsarbetet så att pjäsens budskap skulle växa fram löpande i repetitionsarbetet.

I förberedelsen för detta låg också research kring temat, sagan eller myten som valts att interagera med, regi, beslut kring form, estetiskt uttryck, mask/docka och scenografi.

Alltså skulle inget färdigt manus skrivas innan repetitionerna satte igång.

SLUTSATS och REFLEKTION

Den konstnärliga processen och arbetsmetoden "devising" har krävt utrymme och tålamod men tack vare den kunde föreställningen tillåtas att både växa och ändra riktning några

"DEVISED TEATER" KOLLEKTIVT SKAPANDE

Så här skrev tjejerna till mig i anonyma brev då jag vid vårt sista tillfälle frågat om det är något särskilt de tycker är viktigt som ska vara med i föreställningen och som handlar om hur det är att vara tjej idag. De skrev utan att jag bad dem om det också en slags utvärdering av vårt arbetet.

"Hej bästa du!

Tack för att vi har fått vara med och prata om detta. Det har varit jätteroligt samtidigt som det har varit allvarligt.

Det har hjälpt många och det jag vill att du ska ta med i teatern det är detta med internet och hur killar är. Det här med tafs och kroppar.

Tack"

"Jag tycker att du verkligen ska ta med att det inte alltid är som man tror. Att alla andra tror att man mår bra fast man innerst inne mår dåligt. Att alla antar att du mår bra. Att man tänker efter innan man säger något."

"Jag tycker att det inte ska finnas en skillnad mellan tjejer och killar och att tjejer inte ska tänka på hur det ska se ut."

kopplad till området, föräldrar,

gångar innan den fann sin slutgiltiga form. Metoden har i arbetet med produktionen gett oss i ensemblen möjlighet att vara lyssnande inför varandra och de kunskaper, redskap och erfarenheter var och en har med sig. Strukturen och ramarna för arbetet har dock alltid blivit uppställda av Kristina Sahlberg som har burit regitråden. Arbetet har fungerat mycket väl.

Däremot fanns en brist i att kunna förmedla arbetsmetoden när Strandteatern tog in extern regihjälp. Den ottydligheten

gjorde arbetet och ensemblen sårbar och det blev en onödig energi läcka. Det har visat på Strandteaterns behov att förtydliga arbetssätt och metod när vi tar in extern hjälp framöver.

Det unika formspråket har kunnat utvecklas just genom att tyngdpunkten legat i processen. Budskapet når ut och når djupt, tack vare ensemblens sökande efter just detta.

Temat har visat sig vara mycket efterlängtat hos både målgruppen och dess omgivning.

Tjej-gruppen har både muntligt och skriftligt uttryckt att de varit mycket nöjda med både process och resultat. De har även berättat om att projektet gjort att de mår bättre.

Muntlig och skriftlig positiv feedback har lämnats från lärare, kurator på skolan, barnmorska på ungdomsmottagningen ungdomsteam från socialtjänsten och fritidspedagoger.

"Killarna vill att tjejerna ska vara perfekta och om de inte är det så är det fel på tjejerna."

"Killar kollar bara om man är fin på utsidan men inte om man är fin på insidan".

"Det har varit jätteroligt att få prata och göra massa olika övningar."

"Att killar vill att tjejerna va perfekta och göra hur de vill att vi ska vara. Att om man inte är perfekt då får man flera fula kommentarer om sin kropp. Men vi vill att vi kan vara hur vi vill och känner för att vara och inte att andra ska säga fula kommentarer."

"Om man är tjej måste man kolla alltid bakom så att man inte blir våldtagen. Att inte andra tjejer ska vara perfekta så tar de dig utanför. Det är svårt att vara tjej."

"Hej jag tycker att dom ska ta upp detta med tafs och mens och så och att killar ska sluta att vara äckliga för en gång skull och de ska vara mer snälla med tjejer."

"Jag vill gärna att ni tar upp kroppskomplex, mobbning, bråk och självskadebeteende för det händer ofta att man mår dåligt över mobbning/kropp så man skadar sig själv. Och det med mens, tafs och sånt."

De uttrycker det stora behovet av att lyfta temat tillsammans med ungdomarna och att Strandteaterns scenframställning gjorde det möjligt att mötas kring tematiken på ett positivt sätt, där ungdomarnas röst är i centrum.

Arbetsprocessen

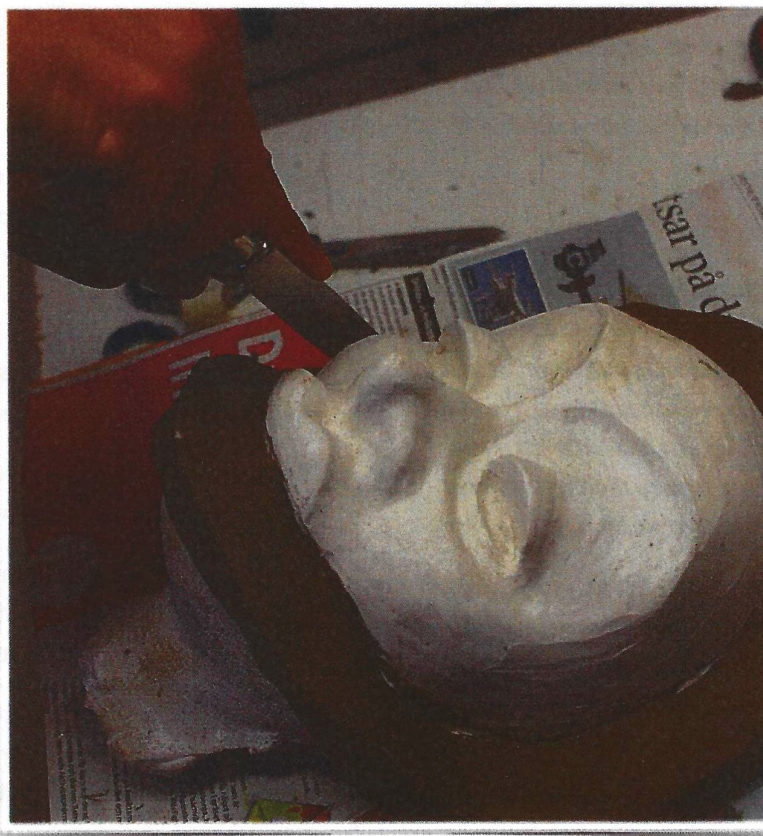
Under förstudien var det speciellt boken "Lagom perfekt" (en doktorsavhandling i sociologi vid Linnéuniversitetet av forskaren Linda Hiltunen,) som blev väldigt viktig för arbetet med tjejgruppen där den verkade förtydligade.

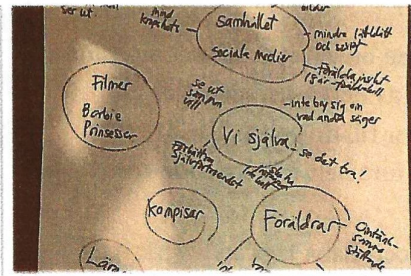
Utifrån denna bok och även andra forskningsrapporter och litteratur utformade Kristina Sahlberg de frågeställningar hon ville ta med sig in i arbetet med tjej-gruppen.

Under våren etablerades kontakt med rektor, lärare och kurator på Parkskolan och planerade inför kommande termin. I samtal med Roger på Aktivitetshuset fick vi tider vi kunde arbeta i deras blackbox.

Under hösten träffade så Kristina Sahlberg 14 tjejer från klass 6 vid 7 tillfällen i Campus Laholms och Aktivitetshusets blackbox i Laholm.

Kristina lyfter tematiken med dem med hjälp av olika drama-

.....
Frågor till flickorna i klass 6 på Parkskolan efter att ha delat EN scen ur PERFEKT! med dem.

Vad tyckte du var bra i scenen som Strandteatern spelade upp? Vad kan bli bättre?

"Jag tycker den var bra och hemsk"

"Bra inget kan bli bättre."

*"Jag tycker den var bra och hemsk
Den kommer att få folk att inse. Allt
var bra!!!"*

"Den var bra"

*"Visade hur många tjejer känner sig.
Lite obehagliga masker."*

*"Jag tycker den var väldigt bra men
jag tycker att ni kan göra den lite
tydligare. Den ledsna musiken kan
bli lite ledsnare".*

*"Den var bra men handlar om en
dålig sak"*

*"Jag tycker den visar hur det är att
vara tjej."*

*"Scenen var bra men hemsk. Jag
hoppas att scenen kan göra så att
man inser att man är perfekt."*

övningar, samtal, och eget skrivande. De medverkar så i att ta fram material till föreställningen. Norm, skönhetsideal, stress, killar, utanförskap, rädslor, känslor mm är de teman som tillfällena kretsar kring.

Kristina arbetade parallellt med scenframställningen och i samtal med maskmakare Amanda Cederqvist från Donna delärte började hon hitta formspråket. Med handledning i konsten att skapa masker via skype och i Donna delärtes studio i Stockholm bygger Kristina och Linnea maskerna till föreställningen. Det är maskerna som under process tar allt större anspråk i föreställningen blir det huvudsakliga konstnärliga redskapet på scenen.

Det blir också tydligt att mycket i tjejernas berättelse handlar om att bära en mask, hur man ska använda den och när man ska sätta upp den. Maskerna får därför en central plats i föreställningen.

Kristina Sahlberg hämtade inspiration ur myten om Vasilisa och häxan Baba Jaga men även från det finska folkeposet Kalevalas "Ilmatar". Denna urmoder skulle ge inspiration till den kvinnliga kraften som på något vis skulle vara närvarande på scenen. Därför hämtades inspiration från havet och vindarnas element genom att använda segel som kostym och scenografi. Det höll också hela uttrycket i ett förhöjt scenspråk.

Mycket tid under hösten gick till att skapa mask och kostym. Ida Cronqvist, kom in i arbetet som praktikant på teatern och fokuserade på kostymerna i dialog med Kristina. Det var arbetsamt och spännande då kostymerna syddes i det ganska svårarbetade segeltyget. Även Katarina Vetterfalk Striim kom in mot slutet och sydde byxor.

Kristina tog beslutet att involvera en skådespelare till i föreställningen, Linnea Ytterlid, och till slut också en musiker, Ariel Striim, så att det arbetas fram en föreställning med tre medverkande istället för en om från början var tanken Detta på grund av att då föreställningen berör ett så viktigt tema och det handlar mycket om relationer och kräver dialog med publiken är det en stark fördel att var mer än en i produktionen.

Kristina och Linnea lekte och samtalade med materialet de fått från tjejerna och provade olika uttryck. Ett möte med teaterensemblen "La Balle rouge" som skapat föreställningen med samma namn, inspirerade ytterligare att ta fram

Strandteatern

enkelheten och få fram djupet
Vi skalade av mer och mer och

"Jag tycker att scenen var bra för den visade hur det är att vara tjej."

Lärare: "Väldigt intensiv känslomässig och var väldigt nära tjejerna i känslan. Tjejerna tyckte det var spännande vad ni tagit med från dem".

1. Tyckte du att det här var ett bra sätt att prata om varför det ibland är svårt att vara tjej?

"Det var bra men ingen kille kommer fatta typ."

"Absolut!"

"Ja för det hjälper."

"Ja för man får ett hum om hur det kommer att se ut."

"Det var bra för andra att veta hur man känner sig."

"Ja för man får ett hum om. Hur det kommer att se ut. Jag har fått ett bättre självförtroende."

"Att det inte alltid är som det verkar!"

"Ja!!"

"Ja det är bra för att folk ska veta vad barn/vuxna känner sig. De kanske sluta."

"Ja för det hjälper."

Lärare: Bra att visa genom en scen, det blir nog mindre pinsamt att förklara för killarna.

och symboliken i materialet.

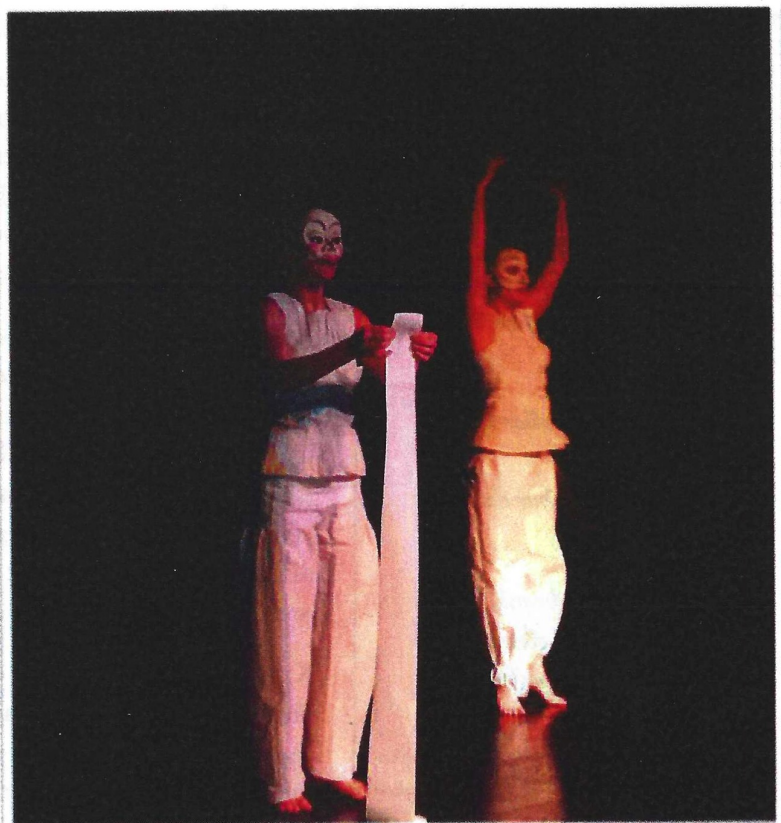
maskerna, kropparna och musiken blev framträdande framför det talade ordet som ett resultat av detta. En scen blev en dockteaterscen med barbie-dockor till dragspel.

Föreställningen blev i slutändan inte helt icke-talande men näst intill.

Den ryska myten/sagan Vasilisa och Baba Jaga som varit med från början fick en mer strukturell funktion i manusarbetet än att den kom att bli synlig som saga på scenen. Maskerna uppstod som styvsystrarna från början för att ge ett exempel på det.

Axel Crone skrev musik med inspiration från den ryska folksagan. Anna-Franciska Nillson skapade affisch.

Ika Nord kom in samma dag som alla var samlade och skulle börja arbeta på golvet på riktigt tre veckor innan premiär. Nu arbetades scenbilderna fram genom att låta det samlade regimaterialet från förstudien få mötas helt i lek och improvisation med skådespelare och musiker på "golvet". Här fanns inget färdigskrivet manus på det traditionella viset och det var inte helt lätt att överföra regitankar men ett bra grundmaterial arbetades fram under en och en halv vecka med Ika och ensemblen arbetade sedan vidare själva ytterligare en och

"Det fick mig och säkert flera andra att inse att man bara ska vara sig själv."

"Jag tyckte att det var bra."

Lärare: "Bra att visa genom en scen, det blir nog mindre pinsamt att förklara för killarna."

1. Är det något du tycker är viktigt att vi tar upp nästa fredag (föreställningen för hela skolan)?

"Jag tycker typ mens för ingen kille fattar något typ och dom tar det på skoj typ."

"Att killarna måste förstå att det inte är enkelt att vara tjej."

"Hur tjejer mår för jag tror inte killar förstår hur tjejer mår."

"Vet ej."

"Inget"

"Att det inte alltid är som det verkar."

"Nej"

"Att barn/vuxna mår dåligt av det här och att man ska sluta"

"Nej"

"Jag tycker ni ska ta upp det här med mens för killarna tar det som ett skämt och man skäms över det."

Det jag tycker att ni ska ta upp nästa gång är hur man ska se ut storleksmässigt.

Lärare: "Killarnas hjälp att stötta tjejerna att de är bra som de är."

en halv vecka.

Ika Nord hade även en endags kurs i mim med ensemblen för att stärka det verktyget för skådespelarna i maskarbetet.

En scen visades upp för tjejgruppen och fick mycket bra respons. De fick komma med tankar och synpunkter.

Sista veckan spelades ett öppet rep för teatergruppen från Laholms kulturskola och deras lärare Anna Dror. De var mellan 10-13 år. Alla uppskattade det väldigt mycket och det blev många intressanta diskussioner i gruppen.

Premiär "Perfekt":

Tre föreställningar spelades i Campus Laholms Blackbox. Föreställningen har spelats för 100 ungdomar, alla i klass 6 på Parkskolan och haft publiksamtal och inhämtat fantastiska reflektioner och tankar.

Även lärare, rektor, kurator, fritidspedagoger, föräldrar, journalist, representanter från Region Halland

På kvällsföreställningen hade vi ungdomar i åldern 10-17, rektor och sjuksköterska från flickhemmet Ljungaskog, föräldrar och andra konstnärer.

Svar på våra frågor till de tre från ungdomsteamet från socialtjänsten som kom och såg vår föreställning:

Vad tycker ni vad bra med teaterscenerna?

Tydligt budskap, bra och viktiga teman, igenkännande.

Något som kan göras bättre med teaterscenerna?

Nej, vi tycker de var klockrena!

Vad tycker ni om diskussionen mellan scenerna?

Mer "lösningfokuserat", mycket tid gick till att ungdomarna sammanfattade scenen och pratade om att det är ett problem.

Vad var bra? Kan bli bättre? Tankar, reflektioner?

Vi tycker att scenerna var skit bra, rent ut sagt! Att förbättra är väl just diskussionen, men som ni är inne på med ännu större publik är de nog fördelaktigt att ta det i slutet, kort sammanfattning om vad som togs upp i scenerna, sedan kan dom diskutera i mindre grupper hur kan vi bryta mönstret individuellt/ tillsammans. Klasser kanske kan klura på/fatta ett beslut om något som dom kan göra. Material till klasserna sim du skrev om låter suveränt!

Vi spelade en scen i taget och förde publiksamtal däremellan. Teman vi tog upp först i en konstnärlig gestaltning på scenen och sedan i diskussion var:

Rädd att gör fel och skämmas för att visa vem man är.

Konkurrens

Krav - var kommer de ifrån?

Utanförskap

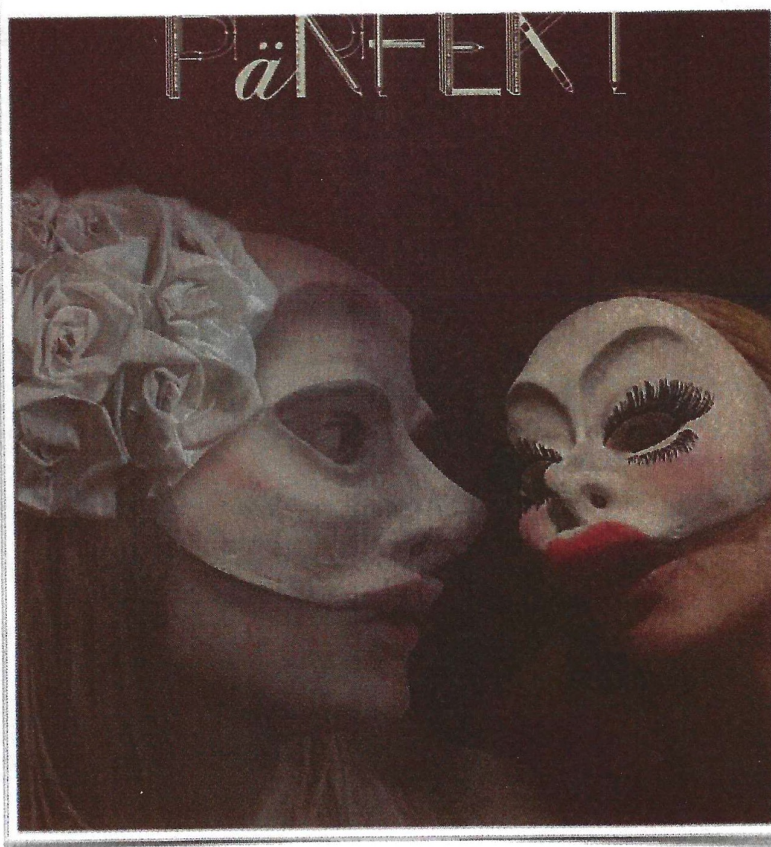
Osunda skönhetsideal och objektifiering av kvinnokroppen

Efterarbetet har varit att skriva ett material för elever och lärare att ta med sig efter föreställningen till klassrummet. Detta utformades med hjälp av Erica Jönsson kurator på Parkskolan. Även att samla in utvärderingar och tankar från dem som sett föreställningen.

Projektet har filmats av Anders Jauring men ännu ej färdig redigerat. En trailer finns på Strandteaterns hemsida.

Rep Lokaler:

Då Campus laholms blackbox i Laholm inte var tillgänglig alla de timmar som behövdes för arbetet med det praktiska i produktionen öppnades möjligheten att få vara på Dramalogen i Halmstad, där vi tillbringade mycket tid under hösten.

(socialtjänstens ungdomsteam forts...)

Vilken åldersgrupp kan den vända sig till?

5/6:an och uppåt typ, högstadiet och gymnasiet hade den varit klockren till, med fokus på åk7-9 och 1:an på gymnasiet

Ser ni att denna föreställning skall spelas någon annanstans än i skolan?

Vi kommer inte på något annat ställe så, men att alla som arbetar med ungdomar bör se den, dock tror vi att för att de ska bli mest givande skall det göras tillsammans med ungdomar så att vuxna får en så rättvis och tydlig bild av ungdomars tankar och känslor kring ämnena. Vi tror att om man skulle göra en föreställning för bara vuxna kan de finnas en risk att ämnet/diskussionerna inte grundar sig från ungdomarnas perspektiv.

Med vänlig hälsning

Sarah Jaoudat

Socialtjänstens ungdomsteam,

Familjeenheten

sarah.jaoudat@laholm.se

När vi började repetera på scenen mötte vi svårigheter att kunna arbeta fokuserat på Dramalogen, då där sker mycket annan aktivitet och man inte kan stänga om sig när man arbetar på scenen. Blackboxen i Laholm var uppbokad. Med stor tacksamhet kunde projektet ingå samarbete med Najaden sista veckan och vi kunde repetera i deras lokaler.

Vår spridning i olika lokaler har skapat fler kontaktytor för projektet att interagera med.

Måluppfyllelse

Vi har uppfyllt uppsatta mål i projektet. Projektet har varit nytänkande kring metod, arbetssätt, samarbetspartners och publik. Det har hållit en god professionell kvalitet och genomförande kapacitet. Kulturskaparna har gets möjlighet att utveckla sitt konstnärskap. Projektet har särskilt uppmärksammat barns och ungas rätt till kultur. Projektet har främjat kvalitet och konstnärlig förnyelse. Främjat ungdomars möjlighet till kulturupplevelser och bildning, och möjlighet till att utveckla sina skapande förmågor. Tjejgruppen har varit skapande själva och deras tankar har omvandlats till scenkonst. Även under föreställningen har publikens röster blivit hörda och de har integrerats i skapandet. Delaktigheten har skapat en uppenbar känsla av meningsfullhet för tjejerna och stärkt dem som varit involverade. Att ha tjejerna med i processen att ta fram föreställningen har gjort det lättare för oss att rikta föreställningen till den aktuella målgruppen och skapa aktualitet i temat. Vi har kommit i kontakt med ett flickhem som är intresserade av att arbeta vidare med oss. Vi kommer spela föreställningen hos dem i vår med intentionen att utveckla föreställningen vidare i dialog med dem och ta den vidare till olika verksamheter för tjejer i hela Sverige. Nu återstår arbetet att förlänga föreställningen med två scenbilder samt att sälja föreställningen så den får komma ut och spelas, framförallt i skolor men även på teaterscener och andra "arenor" i samhället.

Frågor efter föreställningen **PERFEKT!**:

Detta frågeformulär är anonymt.

Ringa gärna in om du är: kille tjej icke-binär

Fråga 1

Du har sett föreställningen *Perfekt* med Strandteatern vad tyckte du om föreställningen i en skala 1-10?

SVAR:

Har du några egna tankar efter föreställningen? SVAR:

Fråga 2

Hur kan er klass arbeta för att skapa ett bättre klimat där man har lättare att våga visa vem man är?

Vad kan du göra? SVAR:

Vad kan vuxna göra? SVAR:

Vad kan ni tillsammans göra? SVAR:

Fråga 3

Tycker du att tjejer och killar behandlas olika i din klass? På vilket sätt? SVAR:

Förslag till klasskompisar, lärare och till dig själv för att förändra detta? SVAR:

Fråga 4

Hur kan konflikter mellan kompisar i skolan lösas på ett bra sätt? SVAR:

Vad kan du göra? SVAR:

Vad kan vuxna göra? SVAR:

Vad kan ni tillsammans göra? SVAR:

Fråga 5

Vet du vem du vänder dig till om du eller en kompis mår dåligt? Vet du någon vuxen på skolan som du kan vända dig till om du eller en kompis mår dåligt? SVAR:

Fråga 6

Objektifiering av kvinnokroppen var något som nämndes i föreställningen. Vad betyder det? SVAR:

Fråga 7

Upplever du att tjejers kroppar objektifieras på din skola?

SVAR:

Fråga 8

Känner du press på hur du ska vara? I så fall hur och hur kan vuxna hjälpa dig för att minska den pressen? SVAR:

Fråga 9

Känner du dig stressad av sociala medier? I så fall hur och hur kan vuxna hjälpa dig för att minska den pressen? SVAR:

Fråga 10

Vilka tror du tjänar på vår tids skönhetsideal? SVAR:

Fråga 11

Finns det något du och dina klasskompisar behöver mer stöd/prata mer om? Ange i så fall de två saker du anser viktigast:

Självkänsla

Konflikthantering

Sociala medier

Att hitta sig själv

Hur det är att vara ung idag

Strandteatern

Litteratur.

Lagom Perfekt *Linda Hiltunen*

I mötet mellan kärlek och makt.

Elaine N Aron

Mera mod! Bejaka din rädsla och

våga mer *Joakim Muschött*

Leka berätta och improvisera

Anders Järleby

Devising theatre *Alison Oddey*

Me too Så går vi vidare *Alexandra*

Pascalidou

Stress hos barn och ungdom

Evalotte Mörelius

Hitta din känslstyrka *Doris Dablin*

och *Maggan Hägglund*

Skådespelaren i barnteatern *Niklas*

Hald

Sex, Sprit och ätstörningar *Fridah*

Jönsson

Stort Tack till:

Region Halland, Laholms kommun, Parkskolan, Studieförbundet, Bildningsförbundet, Dramalogen, Linnea Ytterlid, Ariel Striim, Ida Cronqvist, Katarina Striim, Helge Striim, Amanda Cederqvist, Anders Jauring, Hedvig Jalhed, Veronica Karlsson lärare klass 6, Erica Jönsson kurator parkskolan, Petra Filipsson rektor Parkskolan, Katarina Sebelius Ungdomsmottagningen, Roger Larsson Aktiviteshuset, Omaira Rendon, Katarina Schlick, Peter och Maggan Dramalogen, Ika Nord, Björn Holmgren, Rickard Bengtsson, Ulf Fembro och Solveig Sahlberg.

Region Halland
Kultur i Halland

Perfekt!

En föreställning om hur det är att vara ung tjej idag

Stressen hos unga tjejer fortsätter att öka och därmed också den psykiska ohälsan. Vi har i samtal med fjorton tjejer i klass 6 skapat en föreställning som lyfter och ifrågasätter osunda skönhetsideal, destruktiva krav, prestationsångest, kompisrelationer, konkurrens och dålig självkänsla. Det är en fysisk teaterföreställning där vi uttrycker oss på scenen med hjälp av musik, mask, dans och dockor. Efter den 25 minuter långa föreställningen bjuder vi in till publiksamtal. Vi lämnar ett pedagogiskt material till lärarna att arbeta med i klassrummet före och efter föreställningen. Föreställningens syfte är att skapa en större medvetenhet kring tjejers hälsa, ifrågasätta orimliga och destruktiva krav från bland annat sociala medier. Skapa ett tryggare klimat för tjejer i skolan så att fler tjejer och killar ska våga vara sig själva och förstå att de duger som de är.

Teaterföreställning för högstadiet

Längd: 25 minuter föreställning Publiksamtal/samtal i mindre grupper: 15-30 min

För och efter material till klassrummet medföljer.

Föreställningen kommer ur kultur utvecklingsprojektet *En dag kanske jag är bra nog* och är producerad med stöd av Region Halland, Laholms kommun, Studieförbundet Halland och i samarbete med Bildningsförbundet och Dramalogen.

Regi: Ensemble baserad
med ledning av Kristina Sahlberg
Skådespelare: Kristina Sahlberg
och Linnea Ytterlid

Musiker: Ariel Striim

Kostym: Ida Cronqvist

Affisch: Anna-Franciska Nilsson

Kompositör: Axel Crone och Ariel Striim .